

Χριστούγεννα και γέννα όλο φως

Παραμονές Χριστουγέννων. Γιορτάζουμε τη γέννηση του Χριστού. Αραγε, αν γεννιόταν σήμερα ο Χριστός, θα είχε καλή εμπειρία γέννας; Πιθανόν η μητέρα του να γεννούσε με καισαρική, όπως σχεδόν οι μισές μέλλουσες μητέρες στην Ελλάδα. Για τα παιδιά μου οραματιζόμουν μια φυσική γέννα από την πρώτη κόπυλας εγκυμοσύνη. Το όραμα όμως θρυμματίστηκε όταν η μία κόρη μετά την άλλη γεννήθηκαν με καισαρική. Και έμεινα ξανά έγκυος. Παρ' όλες τις φοβίες που μου εμφύσησαν γιατροί, φίλοι και γνωστοί –δεδομένου ότι είχα ήδη δύο καισαρικές και μόνο δύο χρόνια διαφορά από τη δεύτερη γέννα μου– προτίμησα να ακολουθήσω το μητρικό ένστικτο.

Αναζήτησα γυναίκες και μαίες που είχαν εμπειρία φυσικού τοκετού έπειτα από καισαρική. Το φως με οδήγησε στην Ευτοκία, τον Σύλλογο για την προαγωγή του φυσικού τοκετού. Γνώρισα τη μαία Ελευθερία Δημοπούλου, ιδρυτικό μέλος του Συλλόγου, που μαζί με τις δύο βοηθούς της μαίες Ευαγγελία Χρηστάκου και Χρι-

στίνα Τραγέα και την υποστήριξη του άντρα μου και την παρουσία του γιατρού Θεόφιλου Κιακίδη, πετύχαμε τον στόχο μας βήμα βήμα, εκατοστό εκατοστό. Η κόρη μου γεννήθηκε το μεσημέρι. Ήταν ήρεμη και δεν έκλαψε όπως συνηθίζεται όταν κόβουν τον λώρο εσπευσμένα. Η Ελευθερία την έβαλε πάνω μου και τη ζέστανε με το σώμα μου. Και αφού άρχισε να αναπνέει με τα πνευμόνια της, έκοψα τον λώρο. Ο τεχνητός χώρος του νοσοκομείου είχε γεμίσει φως.

Χριστούγεννα 2006. Ποιος θα περίμενε πως 2.006 χρόνια μετά τη γέννηση του Χριστού θα υπήρχε ακόμα σκοτάδι και ανάγκη για άπλετο φως; Το φως το δημιουργούμε εμείς. Λίγο η καθεμιά. Σαν τα μικρά φωτάκια στο χριστουγεννιάτικο δέντρο. Ενώνοντας τα μικρά μας φωτάκια, η ισχύς της συλλογικής μας γυναικείας σοφίας μεγαλώνει, τονώνοντας την ελπίδα μας για μια ζεστή, ευλογημένη, όλο φως υποδοχή για τα παιδιά μας στον κόσμο αυτό.

ΥΒΕΤ ΝΑΧΜΙΑ-ΜΕΞΣΙΝΑ

Αίγινα